

[Socialministeren.]

mune udenfor København af det sociale Udvalg — for saa vidt der er nedsat et særligt Underudvalg i Henhold til § 27, Stk. 2, af dette.“

Imidlertid er § 27, Stk. 2, ændret saaledes, at der i hver Kommune nedsettes et saadant Underudvalg, og under Henvisning hertil foreslaar jeg da, at § 83, Stk. 2, affattes saaledes:

„Børneværnet udøves i hver Kommune udenfor København af det sociale Udvalg, jfr. herved § 27, Stk. 2. I de i §§ 152 og 153 nævnte Tilfælde træffer Landsnævnet for Børneforsorgen dog de fornødne Beslutninger.“

Dette sidste Punktum er allerede indeholdt i § 83, som den foreligger. Jeg tillader mig at anbefale dette lille Ændringsforslag til Vedtagelse.

Ordføreren (Fr. Andersen [Holbæk A.]):

Jeg tillader mig at anbefale Tinget at stemme for det af Ministeren stillede Ændringsforslag.

Ændringsforslaget (se ovenfor)

vedtoges uden Afstemning.

Derefter sattes Lovforslaget som Helhed til Forhandling.

Ordføreren (Fr. Andersen [Holbæk A.]):

Paa Udvalgets Flertals Vegne er det mig en Glæde at anbefale det høje Tings Medlemmer at stemme for Lovforslagets endelige Vedtagelse her i Tinget. Derudover vil jeg gerne have Lov til at gøre et Par Bemærkninger — Bemærkninger, som jeg tror vil finde Tilslutning hos et betydeligt Antal af Medlemmerne i denne Sal, og som jeg ogsaa tror vil tiltrædes af vide Kredse af Befolkningen.

Jeg lykønsker den højtærede Socialminister til, at det Maal, han for Aar tilbage har sat sig, nu bliver naaet, og til, at Vejs Ende i denne store Sag nu kan øjnes. Jeg maa have Lov til at gaa ud fra, at saavel det her foreliggende Lovforslag som Lovforslagene om Folkeforsikring og om Ulykkesforsikring efter alle de Forhandlinger, der er gaaet forud, og efter at 3 Partier her i Salen har givet fuld Tilslutning til disse Lovforslag, saaledes som de nu foreligger, vil faa en let Gang gennem Landstinget og blive Love inden længe. Der er, synes jeg, Grund til ikke alene at ønske Ministeren til Lykke, men ogsaa til at bringe ham en Tak for Fremsettelsen af det store Lovkompleks, som under eet betegnes Socialreformen. Ikke

alene de af Tingets Medlemmer, der har deltaget i Udvalgenes Arbejde, men alle, der har interesseret sig for at se nærmere paa disse store Forslag — og Interessen, tror jeg, har været almindelig —, har sikkert derved faaet Forstaaelsen af, at et kolossalt Forarbejde har været udkrævet, inden den højtærede Minister den 28. Oktober 1930 kunde lægge sine omhyggeligt udarbejdede Forslag paa Tingets Bord. Den højtærede Minister har herved ikke alene dokumenteret sin Interesse, men ogsaa vist, at han ved Udarbejdelsen har forstaaet at udnytte den Rigdom af Erfaringer, som han gennem mange Aars Deltagelse i det praktiske Arbejde paa disse Omraader har vundet. Jeg udtaler en Anerkendelse heraf og vil gerne, at denne Tak, selv om den i første Række gælder Ministeren, ogsaa skal omfatte enhver af dem, der under Forarbejdet har ydet ham Bistand. Arbejdet er gjort godt og grundigt. Jeg erindrer, at der mere end een Gang under disse Aars Forhandlinger har været Tanker fremme om at foretage Forandringer et eller andet Sted, men det har hver Gang vist sig praktisk ugørligt. Forslagene var en Helhed, en Enhed, de maatte tages som noget samlet, og det glæder mig, at Udgangen nu bliver Gennemførelsen af den samlede Reform.

Vi staar nu ved en Mærkepæl i dansk Sociallovgivnings Historie. Gennem de tre Forslag, Forslag til Lov om offentlig Forsorg, Forslag til Lov om Folkeforsikring og Forslag til Lov om Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde, ophæves 53 gældende Love eller Lovbestemmelser, 41 vedrørende den offentlige Forsorg, 8 vedrørende Folkeforsikringen og 4 vedrørende Ulykkesforsikringen. Disse mange nugældende Love og Lovbestemmelser er blevet til gennem Aartier. De er Udtryk for skiftende Tider, politisk og økonomisk, for skiftende Opfattelser, er blevet gennemført stykkevis og er højt forskelligartede. Den sociale Lovgivning er i sig selv intet Endemaal. Dens Op-gaver er i det Samfund, vi lever i, at være Ambulance, og desværre kan det siges, at der til alle Tider, ogsaa i de Tider, der betegnes som normale, er Brug for denne Ambulance. Derfor har selvfølgelig ogsaa alle de mere end 50 Love, der nu afløses, haft deres Mission og kunnet gøre Nytte dér, hvor de er blevet udnyttet efter deres Forudsætninger. Det er jo heller ikke foreslaaet at reformere, fordi Foranstaltningerne er overflødiggjort, desværre ligger det ikke saadan, men det har længe været klart for alle, der har med det praktiske Arbejde at gøre i Kommunerne, at dette Arbejde paa